

Кир'язова Олена Вікторівна канд. пед. наук, доцент кафедри філософії, біоетики та іноземних мов
Одеський національний медичний університет, Україна

ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ НАВЧАННЯ В МЕДИЧНОМУ ЗВО

Сучасна медична освіта вимагає від майбутніх фахівців не лише ґрунтовних професійних знань, а й високого рівня володіння іноземною мовою для доступу до міжнародних наукових ресурсів, участі в конференціях і професійній комунікації. Традиційні методи навчання не завжди забезпечують достатній рівень мотивації та практичної спрямованості, що зумовлює необхідність впровадження інноваційних підходів, зокрема проєктної діяльності.

Проєктна діяльність у процесі вивчення іноземної мови в медичному закладі вищої освіти розглядається як ефективний інструмент інтенсифікації навчання в умовах цифровізації та впровадження компетентнісного підходу [1; 2]. Вона забезпечує інтеграцію мовної підготовки з професійною діяльністю майбутніх медичних фахівців, сприяючи формуванню як загальних, так і фахових компетентностей, необхідних для успішної професійної реалізації.

Сутність проєктної діяльності полягає в організації освітнього процесу як активної, цілеспрямованої та результативної діяльності здобувачів вищої освіти, орієнтованої на створення практично значущого продукту [6]. Такий підхід передбачає використання проблемно-орієнтованих завдань, які стимулюють самостійну пізнавальну діяльність, розвиток дослідницьких умінь та навичок критичного мислення. Наприклад, здобувачам може бути запропоновано розробити проєкт «Інноваційні підходи до лікування цукрового діабету», який передбачає пошук і аналіз інформації з іноземних джерел, узагальнення отриманих даних та представлення результатів у вигляді мультимедійної презентації.

Одним із ключових видів проєктної діяльності є підготовка презентацій на медичну тематику, що сприяє розвитку професійно орієнтованої іншомовної компетентності [3]. У процесі виконання таких завдань здобувачі вищої освіти опрацьовують автентичні матеріали, аналізують сучасні наукові дослідження та формують навички академічного мовлення. Наприклад,

ефективними є такі завдання: підготовка презентації на тему «Антибіотикорезистентність як глобальна проблема сучасної медицини»; аналіз клінічного випадку з подальшим обговоренням можливих методів лікування; створення постерної доповіді для умовної міжнародної конференції. Така діяльність сприяє розвитку вмінь аргументувати власну позицію, логічно структурувати інформацію та впевнено виступати перед аудиторією.

Аналіз наукових джерел іноземною мовою є невід'ємною складовою професійної підготовки майбутніх лікарів, оскільки забезпечує доступ до актуальних досягнень світової медицини [1]. У межах проєктної діяльності здобувачі вищої освіти виконують завдання з анутовання наукових статей, створення тематичних глосаріїв, написання коротких оглядів літератури та порівняльного аналізу результатів досліджень. Наприклад, їм може бути запропоновано проаналізувати декілька англомовних статей щодо лікування COVID-19 та визначити спільні й відмінні підходи до терапії. Такі завдання сприяють формуванню інформаційно-аналітичної компетентності та готовності до безперервного професійного розвитку [2].

Особливу роль у процесі навчання відіграє моделювання професійно орієнтованих ситуацій спілкування, що реалізується на засадах комунікативного підходу [4]. У межах проєктної діяльності здобувачі вищої освіти беруть участь у рольових іграх, які відтворюють типові ситуації медичної практики. Наприклад, моделюється ситуація прийому пацієнта з гострим болем, де один учасник виконує роль лікаря, інший — пацієнта; або ситуація пояснення складного діагнозу іноземною мовою з урахуванням етичних аспектів спілкування. Також ефективними є завдання з проведення «онлайн-консультації» чи обговорення плану лікування в міні-групах. Це дозволяє не лише вдосконалити мовні навички, а й розвинути емпатію, толерантність та вміння працювати з пацієнтами різних культурних середовищ.

Створення інформаційних матеріалів для пацієнтів є ще одним важливим напрямом проєктної діяльності, що відповідає сучасним підходам до практико-орієнтованого навчання [5]. Здобувачі вищої освіти можуть розробляти буклети, пам'ятки, рекомендації щодо здорового способу життя або профілактики захворювань іноземною мовою. Наприклад, створення інформаційного буклету «Як запобігти серцево-судинним захворюванням» або підготовка інструкції для пацієнтів щодо правильного прийому лікарських препаратів. Окремим видом завдання може бути розробка коротких відео або

текстових рекомендацій для умовного медичного сайту чи соціальних мереж. Така діяльність сприяє формуванню вмінь адаптувати складну медичну інформацію до рівня розуміння пацієнта.

Міждисциплінарні проєкти забезпечують інтеграцію знань із різних галузей і відповідають сучасним тенденціям розвитку вищої освіти [1; 6]. Участь у таких проєктах дозволяє здобувачам вищої освіти поєднувати знання з медицини, біології, фармакології та іноземної мови. Наприклад, вони можуть виконувати спільний проєкт із фармакології, у межах якого описують механізм дії лікарських засобів іноземною мовою, або розробляти дослідницький проєкт на тему «Вплив способу життя на розвиток хронічних захворювань» із подальшим представленням результатів англійською мовою. Крім того, ефективною формою є участь у студентських наукових конференціях, де здобувачі презентують результати власних досліджень іноземною мовою. Це сприяє розвитку навичок наукової комунікації, командної роботи та відповідальності за спільний результат.

Висновки: проєктна діяльність як інноваційна педагогічна технологія сприяє інтенсифікації навчального процесу, підвищенню мотивації здобувачів вищої освіти та формуванню професійно орієнтованої іншомовної компетентності. Її впровадження у медичних закладах вищої освіти забезпечує перехід від репродуктивного до діяльнісного навчання, що відповідає сучасним вимогам до підготовки конкурентоспроможних фахівців у галузі медицини.

Список використаних джерел:

1. Биков В. Ю. Цифрова трансформація освіти і науки: теорія і практика: монографія. Київ : НАПН України, 2021. 384 с.
2. Бібік Н. М. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. *Педагогіка і психологія*. 2020. № 2. С. 5–14.
3. Коваль Т. І. Професійно орієнтоване навчання іноземних мов у закладах вищої освіти. Київ : Видавничий центр КНЛУ, 2022. 256 с.
4. Пасинок В. Г. Комунікативний підхід у викладанні іноземних мов у ЗВО *Іноземні мови*. 2021. № 3. С. 12–18.
5. Сисоева С. О. Інноваційні технології навчання у вищій школі : навч. посіб. Київ : Центр навчальної літератури, 2020. 320 с.
6. Черній Л. В. Проєктні технології навчання у професійній підготовці майбутніх фахівців. *Вища освіта України*. 2023. № 1. С. 45–52.